

Тема номера: Служіння слову

РЕДАКЦІЯ VERBUM

23 СІЧНЯ 2019

Шановні читачі! Домініканська харизма безпосередньо пов'язана зі служінням слову. Звісно, тут ідеться не тільки про проповіді під час Літургії, а й про цілісне ставлення до слів, якими ми послуговуємося. Цей другий аспект важливий, утім, не тільки для домініканців, бо сьогодні можна помітити втрату поваги до слова: і на рівні «мови ненависті» чи словесної агресії, якої так багато в інтернеті, і на значно бентежнішому рівні загальної байдужості до того, що і як ми говоримо. У новому номері «Вербуму» ми обговорюємо проблеми слова – а разом і те, що насправді означає бути його служителями.

Ілюстрація: Михаїл Майзульс

Отець Войчех Сурувка ОР, головний редактор «Вербуму», ділиться з читачами роздумами про те, що означає бути людьми слова. Для нього це насамперед полягає у слуханні Слова Божого, об'явленого в людських словах, і в тому, щоб бути апостолом, що намагається донести це об'явлення іншим у недосконалої й навіть глупоті проповіді, про яку пише святий Павло. Людина слова – це ремісник, який невтомно шліфує слова.

Працівники засобів суспільної комунікації – теж люди слова і його служителі. «Вербум» поспілкувався з Олексієм Браславцем, який довгий час був редактором «Католицького вісника», про історію цього журналу та – загальніше – про місію католицьких медіа й виклики, які постають перед ними. Засоби суспільної комунікації належать до вчительського уряду Церкви, і сферу їхньої діяльності визначає мета, вміщена в церковному магістеріумі: *salus animarum*, тобто спасіння душ, відповідальність за яке несе єпископат, а журналісти – лише інструменти в його руках.

Авторки наступних статей аналізують мову церковної спільноти, вказуючи на її проблеми. Ірина Максименко з Навчально-катехитичного центру при Інституті святого Томи Аквінського в Києві показує небезпеки, які чигають на мову катехизації. Вона пояснює, що насамперед мова євангелізації й катехизації має бути зрозуміла. «Якщо той, хто говорить або пише, справді хоче торкнутися серця людини, то йому варто знати людину або людей, до яких він звертається, пізнати особливості місцевої культури, обставини життя». Вона пропонує також три поради для тих, хто прагне вдосконалити мову, якою послуговується.

Сестра Малгожата Борковська OSB ділиться спостереженнями щодо певних літургійних дивацтв, із якими їй довелося зустрітися за довгі роки монастирського життя. Вона нагадує, що священницьке служіння вимагає не тільки покори, яка дозволяє не затуляти собою Господа в Літургії, а й певної проповідницької майстерності. Слово, виголошене у храмі, має лунати виразно.

Насамкінець пропонуємо рецензію Галини Помилуйко на книжку, присвячену домініканській містичці Катерині Сієнській. Одна з головних тем праці – це аналіз переходу від раціонально-томістичної мови теології до символічної та глибоко метафоричної мови містичного досвіду. Катерина Сієнська мимоволі стала рушійною силою пошуків нової мови «розумної душі» – іншого способу пізнання – між філософсько-богословським дискурсом і блаженним баченням за межею смерті, мови, якої, можливо, не передбачав навіть Тома Аквінський.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**